

Scénář audioworkshop: Eva Hájková

Zpracovali: Kateřina Svobodová, Sára Kubáčková, Denisa Krupičková, Pavel Močernak, Filip Marinka

Kateřina Svobodová: Paní Eva Hájková se narodila 11. srpna 1934 v Praze ve Vršovicích, kde žije do dnes.

Pavel Močernak: Dětství měla na tuto dobu normální, až do války.

Nahrávka: 6:00-7:30 - *Nálety byly docela časté. Sirény houkaly, jako dneska houká ve Středu, až na to že to bylo ještě horší. V době náletů se utíkalo do sklepů ze kterých byly provizorní kryty. Museli jsme tam jít a mít tam různé potraviny kdyby náhodou byl nálet a my byli schopni nějakou tu chvíli přežít. Mezi domy byly vybourané zdi a to bylo kvůli tomu že když se dům zřítíl tak byla možnost úniku.*

Sára Kubáčková: Kvůli bombardování ji rodiče na jednu dobu poslali za tetou do Olomouce.

Nahrávka: 7:35-9:02 - *Jelikož nálety byly velice časté a můj tatínek pocházel z Moravy od Olomouce, tak mě tam poslali za tetou, když byli nálety, tak se nechodilo do školy a tak jsme si mysleli že tam tedy bude větší možnost školní docházky. Jenže to jsme se spletli. Nálety tam byly skoro každý den okolo desáté hodiny a tak mě rodiče vyzvedli a jeli jsme zpátky do Prahy.*

Filip Marinka: Babička paní Hájkové byla těžce zraněna při bombardování.

Nahrávka: 9:27-11:29 - *Moje babička měla chatu v blízkosti letiště ve Kbelích a tam se jednoho dne v březnu roku 45 se omylem bombardovalo, sirény z letiště houkaly, aby lidi běželi do zákopů a moje babička tam utíkala, jakmile otevřela dvířka tak spadla puma akorát před ně a babička byla raněná. Byla v nemocnici na Bulovce a když měla jet 5. května domů, začínala květnová revoluce, a tak ještě zůstala v nemocnici kde dostala šaty ve kterých byla raněna. Našli v nich zamotaný kousek odštěpku pumy, který ji utrhł celý bok až na kyčel.*

Denisa Krupičková: Pamětnice vypráví i o vzpomínce jak lékař zachránil jejímu otci život i přes možná rizika.

Nahrávka 16:00-17:55 - *Za války byly potravinové lístky, můj otec měl těžkou cukrovku a bral inzulin který byl také na přiděl a když ten přiděl vypršel a nedostával se tomu člověku, tak většinou zemřel než dostal další. Můj tatínek měl to štěstí že byl ve výzkumu na cukrovku, a tam byl jeden pacient který zemřel a zbyl po něm inzulin, jenomže ten inzulin musel být odevzdán, ale lékař to zařídil tak, že mu ten inzulin předal, kdyby se to dozvěděli Němci, zabili by ho.*

Kateřina Svobodov: Jeden z jejích osobních zážitků byla střelba na zatku kvtnov revoluce.

Nahrávka:12:47 -15:16 - *Kdyř mi bylo patncet let, hrála jsem si s kamarádkou před kostelem a najednou začali houkat sirény, nevddli jsme co se děje a nejednou jsme zaslechli střelbu. Dodaten jsme zjistili, ře na nedalekm ndrař měli Němci ve vagonech schovan zbran, jenře Āeři to zjistili. Kdyř vedli zajatce tak někdo postřelil bachaře a tak to začala revoluce. Rozhlas začal volat o pomoc, aby řli lidi chránit rozhlas, aby se Němci nedostali do rozhlasu a nezaslali zprávy Nmcm. Boj o rozhlas trval několik dn, neř přišlo osvobozen. Kvtnov revoluce tedy začala ve Vrřovicch.*

Pavel Močernak: Pamětnice sama zařila na vlastní kuži pubh kvtnov revoluce přes její maminku, která riskovala řivot, aby se pesvdila ře její maminka je v pordku.

Nahrávka: 30:20-33:54 - *Kdyř se moje maminka dozvddla, ře nastala revoluce, začala mít strach o babičku a tak řla, plřila se dm za domem aby se dostala k mo babičce. Na Pankráci se stříleli lidi. Babička bydlela blízko hrbitova, a jak okolo něj řla moje maminka, schovan Němci po ní začali střílet, nařtst se j nic nestalo. Dom se vrtla asi po dvou dnech. Vyprávěla o tom, jak viděla hromady lidských tel na hromadách.*

Sra Kubckov: Paní Hjkov vyprávěla o humanitárních pomocích od Ameriky a znovu zaveden placených potravinových lístků-jako skauti pomáhali se sbran různých konzerv.

Nahrávka: 40:35-42:14 -*Po válce jsme tady měli Marshallův plán, coř byla pomoc od Ameriky s rznm jídlem v konzervách -maso, ovoce, Āokoldy, dřusy, prost vře, na co jste si vzpomněli v Āasopisu Junák bylo vidět, jak sbíráme konzervy po pouřt jako skauti a roku 1948 nám to soudruzi zatrhl a znova jsme museli platit za potravinov lístky*

Filip Marinka: Dalř dobr vzpomínky m paní Hjkov i na skaut kam nějakou dobu chodila neř ho zakázali.

Nahrávka : 43:40-44:46 - *Chodila jsem na skaut, uř si to moc nepamatuji, ale vm ře jsme pomáhali starm lidem a se sběrem konzerv, jelikoř jsme to vřem chtěli aspoň trochu zjednoduřt, ale roku 1948 nm skaut zakázali.*

Denisa Krupckov: Pamětnice m i dobr vzpomínky na svoje dospívání.

Nahrávka: 39:05-40:19 - *Měla jsem velké nadání na malovan a kdyř bylo po válce a bylo mi 15 let, zkouřla jsem zkouřky na soukromou řkolu na Nrodn trd, jelikoř mi to doporučila sestřnice. Zkouřky jsem zvládla, takře jsem mohla více praktikovat sv umění, byla jsem nadřen. Ale bohuřel rodičům přišel telegram, ře soukrom řkoly se ruř.*

Kateřina Svobodov: „Ālovk se bál mluvit s Ālovkem, bylo to striktn ... na tu dobu nechci vzpomínat, nesmli se říkat politick vtipy“ vypráví paní Hjkov.

Pavel Močernak: Se školou to taky neměla vždy jednoduché...měla problém dostat se na různé školy kvůli jejímu špatnému kádrovému profilu.

Nahrávka: 54:32-55:45 - *Po dostudování měšťanky mě šla maminka přihlásit na UMPRUM, neboli Umělecko-průmyslová škola. Pan ředitel se ptal maminky na povolání tatínka a maminka mu odpověděla že je to úředník, ředitel jí na to odpověděl že mě přijmout nemohou, jelikož má za úkol přijímat pouze děti dělnických kádru a několik žáků ze Slovenska.*

Sára Kubáčková: Paní Hájkovou nakonec přihlásili na zdravotní školu.

Nahrávka: 49:50-51:17 – *Přihlásili mě do zdravotní školy, kde se ještě dělali přijímací zkoušky, na školu jsem se úspěšně dostala.*

Filip Marinka: Po nedostudování šla paní pamětnice pracovat do firmy-Tesla. Při práci začala docházet na hospodářskou školu, chtěla se přihlásit i na další.

Nahrávka: 52:59-53:58- *Maminka se šla zeptat do Tesly, jestli mě přijmou jako úřednici, že jsem chtěla jít studovat a že nic neumím. Přijali mě. Při práci jsem si vystudovala hospodářskou školu a chodila jsem na různé večerní kurzy a školu. Chtěla jsem se přihlásit na školu ekonomickou nebo obchodní, bylo to jedno a to samé ale název se často měnil.*

Kateřina Svobodová: Jeden z dalších faktorů proč měla problémy ve společnosti bylo ten že se z vlastní iniciativy nezapojovala do propagace komunismu. Byla jsem kvůli tomu popotahována až na okrese“ říká paní pamětnice.

Nahrávka:56:00-56:09 - *Když jsem chtěla chodit do denní školy, tak jsem byla popotahována až na okrese za to, že jsem nezdravila „čest práci“, neoslovuji „soudruhu“ ale „pane“ a nevstoupila jsem do svazu mládeže.*